

també, el dia de demà, seràs allà dintre». La mort també ens humanitza, perquè davant la mort, el que hem de fer és consolar i esperarçar la gent que està plorant.

L'Església, com a institució, ha de fer política? O ha de ser merament la institució que representi els fidels al cristianisme?

La principal missió de l'Església és anunciar el missatge de Jesucrist, però no es pot desentendre mai dels afers del poble. Precisament, l'Església té un corpus que es diu Doctrina social de l'Església, on es parla molt clar dels afers polítics. Per tant, no pot fer política, però sí que un capellà pot dir el que pensa, recolzant-se en la Doctrina de l'Església.

Què en pensa, doncs, del que està passant a Catalunya?

L'Església no ha de fer política, perquè la política l'han de fer els polítics, però no es pot desentendre de les injustícies que es cometien, dels totalitarismes. Per tant, els ha de combatre, perquè el missatge de Jesucrist és alliberador. Quan hi ha una injustícia com la que en aquests moments patim a Catalunya, amb persones escollides pel poble a la presó, els capellans ens hem de pronunciar. Estem en un moment molt convuls i convé dir, sense ferir sensibilitats, les coses pel seu nom. I l'Església s'hi ha d'implicar més, perquè l'Evangeli també preveu un compromís seriós a favor de la jus-

tícia, la pau i el bé comú. [S'aixeca i agafa un volum de la lleixa que té al darrere, el Compendi de la Doctrina Social de l'Església. Fulleja i es para al capítol VIII, núm. 387. Em cita el següent fragment.]

«El Magisteri [l'Església, com a Magisteri] afirma que les minories constitueixen grups amb drets i deures específics. En primer lloc, un grup minoritari té dret a la pròpia existència. Aquest dret no pot ser desatès de diverses maneres, fins als casos extrems en què és negat mitjançant formes manifestes o indirectes de genocidi. A més, les minories tenen dret a mantenir la seva cultura, inclosa la llengua, com també les seves conviccions religioses, inclosa la selecció del culte. En la reivindicació legítima dels drets propis, les minories poden ser em-

peses a cercar una autonomia més gran o, fins i tot, la independència. En aquestes delicades circumstàncies, el diàleg i la negociació són el camí per assolir la pau» [1].

Ho diu l'Església! Jo m'he format així, i ho crec fermament, com ja ho creia abans de ser capellà. Hem de denunciar la mentida i la injustícia, i afavorir el reconeixement de la dignitat del poble i establir llaços de diàleg. Parlar!
El Mediterrani s'endú cada vegada més refugiats que intenten arribar a Europa. Quin paper hauria de tenir l'Església en aquesta crisi humanitària?

L'Església hi fa molt, perquè el papa Francesc, el primer que va ser a Lampedusa l'any 2015, ja va pronunciar-se molt. L'Església ha fet molt de cara a prendre consciència de la gravetat del tema. Però com que estem en un món capitalista en què s'hi barregen molts interessos d'Estats, l'Església té poca incidència perquè tampoc té marge de maniobra. La funció fonamental de l'Església és anunciar l'Evangeli i fer reflexionar i fer prendre consciència de la gravetat del tema; prendre els mitjans humans, fomentar actituds, perquè la gent reaccionï amb aquest tema que s'està agreujant.

Gihadisme, racisme, violència masclista... per què, encara? Ens falta tolerància, o quin és el problema?

